

Çözüm ve Kurtuluşun Yolu!

HİLÂFET

Bilindiği üzere bir devlette ve millette Kur'an anayasa, Şeriat kanun, devlet İslam değilse, insanlar Allah (c.c.) kanunları ile idare edilmiyorsa o devlette huzur yoktur, adalet yoktur, barış, güven ve hürriyet yoktur. Ya ne vardır? Zulüm vardır, baskı vardır, işkence, terör ve diktatörlük vardır, kan ve katliamlar vardır. Şayet dünya insanlığı huzur, barış, güven, hürriyet ve adalet istiyorlarsa, bunun reçetesi Kur'an'dır, ilacı ve şifası ise Tevhid ilacıdır, yani Tevhid'e evet, şirke hayır demededir, Kur'an'ın anayasa, Şeriat'ın kanun olmasındadır. O zaman müslim, gayri müslim huzur içinde yaşar.

İslam Devleti'nde herkes birbirini seviyor ve sayıyordu. Çarşı ve pazarlarda ticarî ahlak hakimdi. Esnaf dükkanından ikinci bir şey daha almak isteyen müşterisini komşu esnafa gönderiyor ve diyordu ki: „Ben siftah ettim, onu da dükkan komşumdan al. O henüz siftah etmemiştir!“ Böyle demek suretiyle de İslam'ın ticaret ahlakına tıpa tıp uyuyorlardı. Mahkemeler adaletin tecelliğahi idi. Hakimlerin ekserisi adaleti temsil ediyor, kılı kırk yararcasına Şeriat'ı tatbik ediyorlardı. Allah kanunları hakimdi, Kur'an anayasa idi. Devlet ve devletin bütün müesseseleri ilim ışığında, İslam'ın çizgisinde yürüyordu.

Devlet milletini koruyor, gözetiyor ve seviyor, millet de devletine inanıyor güveniyor ve itimat ediyordu. Millet yarınının emin ve güvenli idi. Amirle memur, neferle kumandan, zenginle fakir, emir ile raiyyi, müslim ile gayri müslim arasında adalette bir fark gözüküyordu. Elhasıl her şey İslam'a göre, İslam Şeriatı'na göre çalışıyor, devletin çarkı ilahî nizama ve Kur'an kanunlarına göre dönüyordu.

Peki bu şuur nereden kaynaklanıyor-du? Devletin İslam, anayasanın Kur'an, kanunların ise Şeriat olduğundan dolayı bu çark ehl-i küfrün aleyhine müslümanların ise lehine dönüyordu. Ne zaman ki, İslam düşmanları hazırlamış oldukları sinsi planları uygulamaya koydular. Devletin yönetiminden Kur'an kaldırıldı, Hilâfet lağvedildi ve Halife yurtdışına sürüldü, işte o zaman yalnız

Anadolu'nun değil, İslam âleminin birlik ve beraberliği bozuldu. İslam'a hakaretler yağdırıldı, devlet yönetiminden Şeriat ve Kur'an nizamı kaldırılıp adaletsizlik ve şirk aldı yürüdü. 1924 anayasasından „Devletin dini İslam'dır!“ ibaresi kaldırılıp din devletten, devlet de dinden ayrılıp din devletsiz devlet de dinsiz hâle gelince devletle millet arasında bağlar koptu, köprüler yıkıldı. Devlet milletinin kuyusunu kazıyor, millet ise, „Devletin malı deniz, yemiyen keriz!“ der hale geldiler. Dinsiz bir devletin hali budur. O topraklar, Trakya'dan Kars'a kadar olan o vatan toprakları kan gölü haline geldi. Daha düne kadar, İstiklal ve Kurtuluş Savaşları'nda el ele omuz omuza verip düşmanı denize döken müslüman millet, bugün doğuda Türk-Kürt ayırımı neticesinde birbirlerinin kanlarını dökmektedirler. Bu da M. Kemal'in bir tezgahıdır.

Eęer İslam Hilâfet'i ilga edilmese idi, bugün Anadolu başta olmak üzere İslam toprakları kan gölü haline gelmezdi. M. Kemal'in, „Çağı atladık, medenileştik...“ sözleri o aziz milletin evlatlarını bu gün Avrupa'ya işçi ve borçlu hale getirdi. Daha düne kadar hanımının ismini namahrem diye söylemezken bugün Türk

kadınları Avrupa'lıların helalarını temizler durumda. Milleti müslüman olan birçok memleketlerin başına geçen idareciler yarım asırdan fazla bir zamandan itibaren, dinin bölünmez bir parçası olan devleti dinden ayırmışlar, Allah'ın hakkı olan hâkimiyeti, yani kanun koyma yetkiyetini millete veya belli şahıs veya şahıslara vermişler ve bunları putlaştırmışlar, Allah'a eş ve emsal kabul etmişlerdir.

Bugün milleti müslüman olan hemen hemen bütün memleketlerde resmen ve âlenen Allahın kanunları kaldırılmış, bunların yerine put kanunları, tağutî düzenler getirilmiştir. Daha açığı, din ikiye bölünmüş: Dünya ve devlet işleri putlara ve tağutlara verilmiş, geriye kalan da Allaha bırakılmıştır. Ve bu sebeple Tevhid inancı resmen ve âlenen yıkılmıştır. Şimdi İslam memleketlerinde ve devletlerinde bir putperestlik alabildiğine hüküm sürmektedir ve bu putperestlik hareketi yavaş yavaş cemiyet hayatına, aile hayatına hatta ferdin hayatına inmekte ve yerleşmektedir. **„Bu din lime lime bozulacaktır; ilk bozulan devlet idaresi, en son da namazdır!“** diye tehlikeyi haber veren Allah Resulü boşuna mı söylemiştir? (A. b. Hanbel)

Günümüzün Türkiye'sinde anayasaları yapanlar, çıkarılanlar, hüküm ve karar verenler kimlerdir? Allah mıdır yoksa insanlar mıdır? Yani mahkemeler kararlarını, mektepler programlarını, basın-yayın mevzularını, hükümetler kuruluş ve icraatlarını neye göre yaparlar, neye göre yerine getirirler? Bütün bu suallere cevaben, „Kur'an'a göre yaparlar!“ diyebilir misiniz? Diyemezsiniz, değil mi? Neden? Kur'an yok da ondan! Yani; Ailedeki karı-koca haklarını, miras haklarını tayin eden Kur'an değil, İsviçre'den getirdikleri kanunlardır; mahkemelerin verdikleri cezalar hakkındaki dayanakları, İtalya'dan getirdikleri kanunlardır. Muhakeme usulü kanunlarını, ticaret kanunlarını, sosyal kanunları hep yabancı ülkelerden getirmişlerdir. Demek oluyor ki, memleketi idare eden kanunlar hep İslam olmayan kanunlardır, hep bize yabancı kanunlardır. Yani, küfür ve kâfir kanunlarıdır.

Şimdi sizler; Kur'an'ı, Kur'an kanunlarını, Şeriat kanunlarını devletten ve devletin bütün müesseselerinden kaldırıp, yerine küfür ve kâfir kanunlarını getiren münafıklardan, kemalistlerden yana olabilir misiniz? Onlara oy verebilir misiniz? Ve böyle bir devlete „Benim devletim!“ diyebilir misiniz, böyle bir devleti sevebilir misiniz? „Benim devletim!“ diyemezsiniz, sevemezsiniz, benimseyemezsiniz, ondan yana olamazsınız. Olursanız ne olur? Din ve iman tehlikeye düşer, ağzınız imansız kapanır, cehennem azabı size çarpar, kemalistlerle beraber cehenneme atılırsınız; dünyanız da gider ahiretiniz de. Hem iki kat azaba müstehak olursunuz.

Çünkü:

Kanunları küfür ve kâfir kanunları olan bir devlet, İslam devleti değildir, kâfir devlettir. Kâfir bir devlete rıza gösteren, „Benim devletim!“ diyen, onu müdafaa eden, ondan yana olan bir müslümanda din ve iman kalır mı?!. Hangi hoca buna „Hayır, kalır!“ diyebilir? Hangi müftü bunların avukatlığını yapabilir?!

Kurtuluşun tek yolu:

Tüm ümmet Allah’a dönmeli, Şeriat’a, Kur’an’a ve İslam’a dönmeli ve İslam’ın devletine dönmeli, anayasa Kur’an, kanun Şeriat, devlet İslam demeli ve ilan edip milletçe haykırıp, Tevhid bayrağının altında toplanmalı ve hem vakit geçirmeden ve teneşire çıkmadan bunu yapma ve yerine getirmelidirler. Yani Şeriat’a sarılmaları, İslam’ın emir ve yasaklarını uygulamaları, Allah kanunundan ibaret olan Şeriat’ı benimsemeli ve Şeriat dışındaki ne kadar yabancı ve kokuşmuş düzenler varsa onları elinin tersi ile itmeli, tarihin çöplüğüne atmalı ve Şeriat’ı yeniden söz sahibi durumuna getirmelidir.

Böylelikle İslam memleketlerini şirk ve put kanunlarından temizleme, binaları put resimlerinden, meydanları heykellerden, mahkemeleri tağut kanunlarından, mektepleri tağut sistemlerinden, basını edepsiz ve hayasızlardan ve nihayet devleti meyhaneci ve kerhaneci olmaktan uzaklaştırma ve herşeyi Şeriat ve Allah kanunu zeminine oturtmak gerekmektedir. Aksi taktirde, siz o memleketlerde huzur ve sükunu oluşturabilir misiniz, hürriyetten bahsedebilir misiniz, siz o memleketin yarınından emin olabilir misiniz? Her tarafta anarşi, her tarafta terör, herkes yarınından endişeli, İslam beldeleri bir keşmekeş içinde, millet huzursuz...

O halde gelin de ihya ve ilanı yapılan, Halife’si intihab edilen, anayasası hazırlanan, bayrağı da göndere çekilen İslam Hilâfet’inin devletine teslim olmada gecikmeyin. Sizin kurtuluşunuz ancak Peygamber minhacı üzere olan Hilâfet Devleti’ndedir. Vakit geçirmeden buyurun Hilâfet çatısı altına!.. Bundan daha iyi bir hal çaresi gösterebilir misiniz?..

<http://www.hilafet.org>